

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

Coloniae Munatianæ, 1665

De Rerum Permutatione. Titulus V.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62915](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62915)

DE REBUS ECCLESIAE NON ALIENANDIS. TITVLVS IV. CAP. I.

Religiosus, qui concedit alicui ad vitam vel certum tempus jura, redditus vel possessiones administrationis cui praestit, suspensus est ab officio, nisi duo concurrant: nec valet concessio, duos casus exceptis. h. d. Ioan. And.

Clemens V. a in concilio Viennensi. Monasteriorum, & aliarum administrationum regularium dispendiis occurrere cupientes, perpetuo prohibemus edicto, ne quis religiosus monasterio, prioratu, Ecclesiae, seu administrationi cuius praesidentis, jura, redditus, aut possessiones ejusdem alicui ad vitam ejus, seu aliud certum tempus, pecunia etiam inde recepta quovis modo concedat: nisi necessitas aut utilitas monasterii, prioratus, ecclesiae aut administrationis hujusmodi hoc exposcat, conventus sui, aut si conventum non habeat, praesati proprii, assensu ad hoc nihilominus accedente. Si quis autem contra hoc fecerit, poenam suspensionis ab officio eo ipso incurrat, nec ex concessione ipsius recipienti, jus aliquod acquiratur. Verum praemissa ad locationes vel etiam reddituum aut fructuum venditiones, ad tempus modicum faciendas, declaramus nullatenus non extendi.

CAP. II.

Episcopus unire potest ecclesiam alteri, vel loco religioso donare, etiam non vocato rellore, vel defensore. h. d. Ioan. And.

Idem.

Si una ecclesia alteri ecclesiae, seu dignitati alicui vel praebendae per Episcopum, suo consentiente capitulo uniat, aut religioso loco donetur, ex eo quod rellor ipse ad hoc vocatus, vel si vacabat, defensor ei super hoc datus non extitit: nequaquam id poterit impugnar. Quod si Episcopus (sui etiam capituli accedente consensu) mensurae suae etiam capituli duxerit ecclesiam unendam: hoc irritum esse decernimus & inane, contraria quavis consuetudine non obstante.

DE RERVM PERMVTATIONE. TITVLVS V. CAP. VNICVM.

Collatio de beneficii causa permutationis vacantibus facta aliis, quam permittantibus, non tenet. h. d. Ioan. And.

Clemens V. in concilio Viennensi.

Ne concessione juris uentibus praesertim circa spiritalia illudatur, si qua beneficia ex causa permutationis, ab aliquibus resignata, aliis, quam ipsi permittunt volentibus conferantur, nullius hoc esse solutus firmitatis.

DE TESTAMENTIS ET VLTIMIS VOLUNTATIERS. TITVLVS VI. CAP. VNIC.

Ordinaris loci rationem exigit a religiosis etiam exemptis de testamentorum executionibus, quas gesserunt: & si circa id deliquerint, illos punit.

a Alia: idem. b Propter expressionem hujus verbi haec constituto ab omnibus ut lex generalis est per vana su l. c. de legibus Bonifacius de Vital. c Al. attentaverit. d Circa u. u. v. vide statuta in conc. Trid. sess. 7. de reform. c. 6. & sess. 24. de reform. cap. 13. & 15. & sess. 25. de reform. c. 3. e In vetust. cod. eam expressim constanter legitur ita: si beneficia ex causa, &c.

Clemens V. in concilio Viennensi.

Religiosis etiam exemptis, deputatis ad executionem cuiuslibet ultimae voluntatis, circa ipsorum executionis officium (quod utique non possunt nisi a superiori suo petita super hoc licentia & obtemperare) volentes praefindere materiam delinquendi Praesentis constitutionis auctoritate statuimus, quod tales etiam si praesationis fungantur officio, locorum ordinarii debitam reddere, ipsique ordinarii ab eadem obsequio dolo, fraude seu negligentia de susceptis executionis officio teneantur exigenerationem: Mos, quatenus ca id deliquisse repererint, in aliorum exemptorum poena debita (quocumque non obstante privilegio) puniuntur.

DE SEPVLTVRIS. TITVLVS VII. CAP. I.

Excommunicati sunt etiam exempti, qui in casibus non praemissa defunctis sepeliunt in coemeteriis tempore interditi; sed qui secenter sepeliunt excommunicatos publicos, nuntiatum interdictos, vel manifestos usurarios. Ioan. And.

Clemens V. in concilio Viennensi.

Os a, qui propria temeritate auctoritate defunctorum corpora, non sine contemptu divinum ecclesiarum, in coemeteriis interdicti tempore, in casibus non concessis a jure, vel excommunicatos publicos, et nominatum interdictos, vel usurarios manifestos hereticos sepelire praesument: decernimus factis excommunicationis sententiae subiacere: a qua nullatenus absolventur, nisi prius ad arbitrium diocesani Episcopi ea, quibus per praemissa fuerit injuria interrogata, satisfactionem exhibuerint competentem: Nullo eis circa praemissa exemptionis, vel quovis alio privilegio, sub quaecumque forma verborum concessio alicuiquam suffragante.

CAP. II.

Pars, quae titulum respicit, hoc intendit: Traducere in honore in locis suis libere sepeliri illi, qui hoc libere solentur funeralibus tamen, & quibuscumque obveniantibus & multa, quae de quibus aliis non debetur canonica, quantum & non praesentent ecclesiae parochiali. h. d. Io. And.

Idem in eodem.

Adum a Bonifacio Papa octavo praedictis nostris infra scripta edita decretali, Bonifacio Papa undecimus praedecessor noster aliam hanc reformationem promulgavit: quae quia (ut praedictum non videtur) pacis ab auctore ipsius sperari videtur non videtur, quinimo discordia, pro qua seculum processerat, sit, quinimo discordia, pro qua seculum processerat, fomentum non modicum ministravit: nos tam omnino cessantes, aliam a praesato Bonifacio editam, hanc instantem & approbante concilio innovamus, subiacentes tenorem illius, qui dicitur esse talis: Bonifacius Episcopus servus servorum Dei, ad perpetuum memoriam. Super cathedram praesentem praesentem pastorali auctoritate, quae in amplum Romanae curiae alycum extenditur, quae in amplum Romanae curiae alycum extenditur, confluent: quasi torrentis, praerogaverunt negotia, cum excitemur innumeris: cogitationibus plurimis obstruimus, circa id tamen serventibus, & votis intrinsecis, circa id tamen serventibus, ac operosa studium sollicitudinis impartitur, ut ad divini nominis & gloriae promotionem catholicam fidei, & profectum fidelium animarum anfractibus omnino subductis inter ecclesiarum antistites, ad curam & regimen gregis dominici deper-

a De intellectu vide Decium in c. ad has. de. de. p. b Aliis, frequentibus. c Al. namque.